

[Kirkegaard]

ganske land, og jeg kan nu også forstå, at socialdemokratiet dog vil støtte dette ændringsforslag. Ligeledes kan vi pege på forslaget om at videreføre vikarhjælpsportionerne og bestemmelserne om kursusreduktion.

Der er anledning til dyb undren over den stillingtagen, vi nu oplever til det væsentligste af punkterne, og den stillingtagen, der er udtrykt i betænkningen. For at få opklaret den besynderlige forfjamskelse, der har været i socialdemokratiets optræden, vil jeg gerne stille fru Dorte Bennedsen nogle spørgsmål.

For det første: kan fru Dorte Bennedsen bekræfte, at ændringsforslagene er formuleret på et fælles møde mellem ministeren og ordførerne med fru Dorte Bennedsen som en meget ivrig deltager?

For det andet: kan fru Dorte Bennedsen bekræfte, at hele afsnit i flertallets betænkning bidrag er forfattet af fru Dorte Bennedsen selv?

For det tredje: kan fru Dorte Bennedsen bekræfte, at regeringspartierne – naturligvis fejlagtigt – har opfattet socialdemokratiets stilling til ændringsforslagene så positivt, at der blev formuleret et betænkningssudkast, hvori socialdemokratiet fejlagtigt optrådte som medforslagsstiller?

Og til sidst: kan fru Dorte Bennedsen bekræfte, at den begrundelse, den socialdemokratiske ordfører nu anvender i sin modstand mod ændringsforslag nr. 9, først blev fremført i aller-allerstidste øjeblik under drøftelserne i udvalget?

Jeg tror, at mange vil være interesseret i at få disse spørgsmål besvaret.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil først give det konservative folkepartis ordfører det råd ikke blot at gå op og læse en på forhånd nedskrevet ordførertale op, men prøve på at lytte til, hvad der bliver sagt.

Det er da helt korrekt, at en række af disse ændringsforslag er nogle, vi har været interesseret i. Det sagde jeg faktisk i min tale, og det giver sig udtryk i, at vi stemmer for dem.

Når hr. Kirkegaard beder mig om at bekræfte, at dele af denne betænkning er præget af og noget af den ført i pennen af mig, vil jeg gerne klart sige ja. Jeg har deltaget

meget aktivt, både mens jeg troede, det var muligt at få et forlig, og efter at jeg måtte erkende, at det ikke var muligt at få et forlig.

Det er også korrekt, når hr. Kirkegaard siger, at min endelige sigen fra over for ændringsforslag nr. 9 kom i sidste øjeblik. Det hænger sammen med, at jeg har ført en række drøftelser både i udvalget og med ministeren om, hvorvidt man ikke kunne ændre ministerens forsøgsforslag om at erstatte et folkeskolerettet linjefag med et erhvervsrettet til, at man kører det hele igennem under kursusloven. Jeg siger fra over for forslaget præcis på det tidspunkt, hvor jeg ser det og opdager, at begge forslag er der, men at ministerens køres igennem, således at det er muligt at blive folkeskolelærer med ét folkeskolerettet linjefag. Det er vist fremgået krystalklart af, hvad vi har meddelt både ved førstebehandlingen og under hele udvalgsbehandlingen.

Hanne Severinsen (V):

Også jeg vil udtrykke dyb undren over den socialdemokratiske politik. Hvis man fører forhandlinger og vil lave et forlig, så må der vel være en mulighed for, at man mødes bare en lille smule. Jeg synes, at vi i de forhandlinger, der har været, har bøjet os på en lang række punkter, har droppet en hel del ting, som socialdemokratiet var utilfreds med.

Det eneste, vi bad socialdemokratiet om, var, at der dog blev så meget ud af det forsøg, at man også kunne blive lærer i folkeskolen. Hvis man har taget et linjefag, der ikke er folkeskolerelevant eller i hvert fald ikke er et af de traditionelle folkeskolefag, så vil man naturligvis søge at få et til, hvis vi følger socialdemokratiets forslag og ikke gør det muligt at undervise i folkeskolen. I så fald er éns uddannelse ikke så frygtelig meget værd, medmindre man er helt sikker på, når man studerer, at man ikke vil være folkeskolelærer, men så er det jo nok ikke sandsynligt, at man i det hele taget starter på den uddannelse. Meningen er netop, at man skal give folk mulighed for flere forskellige udgange, bl.a. for at kunne blive folkeskolelærer, men selvfølgelig også for at kunne blive noget andet.

Jeg synes, at socialdemokratiet burde have kunnet vise så megen imødekommenhed, at